

Ændringsforslag Nr. 282 til § 26 af *Mindretallet under Nr. 4* (N. C. Christensen, Rasmus Hansen, K. M. Klausen, Marrott, Rode og Zahle)

forkastedes med 48 Stemmer mod 33.

Ændringsforslagene Nr. 47—48 til § 6 af *Finansministeren*, tiltraadte af *Udvalget*,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 283 til § 27 af *Finansministeren*, tiltraadt af *Udvalget*,

vedtoges uden Afstemning.

Hermed var Afstemningen over samtlige Ændringsforslag tilendebragt, og Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse sættes til Forhandling.

Ordføreren (P. Th. Nielsen): Jeg er ikke i Stand til, som det plejer at ske, at give en fuldt udtømmende Redegørelse for de Forskydninger, der have fundet Sted i Bevillingerne fra anden til tredje Behandling. Det kan ikke gøres udtømmende af den Grund, at vi for nylig have foretaget Afstemninger, hvis Resultater ikke kunne forudses. Jeg kan nævne, at vi ved anden Behandling sluttede med en Merudgift paa de ordinære §§ 1—25 af 2,284,967 Kr. og desuden med en Merudgift paa § 26 af 9,371,138 Kr., men alle ere sikkert klare over, at disse Merudgifter ere blevne forøgede ved tredje Behandling. For de Paragraffers Vedkommende, hvor man er i Stand til at overse Forholdet, skal jeg nævne enkelte Poster. Det viser sig, at paa Udenrigsministeriets Budget er Merudgiften fra anden til tredje Behandling gaaet ned med 4,000 Kr., og ogsaa paa Landbrugsministeriets Budget er der en Besparelse, nemlig 20,000 Kr. Men for de øvrige Ministeriers Vedkommende er der med Undtagelse af Marineministeriet nogen Forhøjelse. Jeg skal nævne en Del af disse Poster. Paa Indenrigsministeriets Budget er der paa § 14 en Forhøjelse paa 70,000 Kr., naar vi regne den Merudgift med, som er fremkommen ved Vedtagelsen af Ændringsforslaget om Fagskolerne, men hertil komme forskellige Poster paa § 2, Postvæsenet o. s. v., hvorover jeg i Øjeblikket ikke kan foretage nogen Opgørelse. Paa Ministeriet for offentlige Arbejder er Merudgiften omtrent 110,000 Kr., paa Handelsministeriet er den omtrent 20,000 Kr., paa Justitsministeriet omtrent 726,000

Kr., paa Kultusministeriet omtrent 391,000 Kr. og paa Krigsministeriet omtrent 9,000 Kr., medens Stillingen paa Marineministeriet i det væsentlige er den samme, i alt Fald er Forskydningen ikke over 1,000 Kr. De nævnte Poster beløbe sig til 1,327,000 Kr., og trækkes herfra Bespareselserne paa Landbrugsministeriets og Udenrigsministeriets Budgetter, komme vi til omtrent 1,300,000 Kr. Men der er, som nævnt, forskellige Poster, der ikke ere medtagne, hvortil kommer den Forskydning, der har fundet Sted paa § 2, og som ikke er indregnet. Derved bliver Resultatet i alt en forøget Udgift paa omtrent 1½ Million, sammenlignet med Vedtagelsen ved anden Behandling.

Interessen i denne Rigsdagssamling har samlet sig om de Forslag, der skulle dække Finanslovens Underskud. Paa selve Finansloven er der i Henhold til Finanslovkommisionens Indstilling foreslaaet en Række Bespareselser, der kan anslaaes til et Beløb af 2,400,000 Kr. I Almindelighed kan man vist sige, at Kommissionens Forslag ere gennemførte, men enkelte Bespareselser ere bortfaldne. Jeg kan saaledes henvide til Afstemningen over Bevillingerne til Fagskoler, som alle Partier i Kommissionen havde foreslaaet skulde udgaa. De ere nu vedtagne her paa ny, og saaledes er det ogsaa gaaet med andre Bevillinger. I det hele og store maa dog, som sagt, Kommissionens Bespareselser siges at være gennemførte.

Men det slaar jo ikke til, og Ministeriet har derfor forelagt Skattelove, der skulle indbringe omtrent 11 Mill. Kr. Det er ikke nogen taknemmelig Opgave for Ministeriet at skulle tilvejebringe Balance, men det forekommer mig, at Ministeriet er gaaet roligt og besindigt til dette Arbejde, og at det har vist sig at være sig sit Ansvar bevidst. Jeg tror at kunne sige, at Venstre ogsaa er sig sit Ansvar bevidst og skal vide at handle derefter. For øvrigt har det allerede vist, at det vil handle derefter. Det er mit Haab, at det andet Ting vil gøre det samme, saa at vi inden Samlingens Slutning kunne opnaa den Balance, som vi dog vist alle, naar det kommer til Stykket, ønske. De Forhold, hvorunder vi nu leve, kunne ikke opretholdes. Det vil virke til Skade og Svækkelse, ikke alene indadtil, men navnlig udadtil, hvis vi ikke skaffe Balance. Det er givet, at hvis den Balance ikke skabes, vil det forringe Udsigten til en gunstig Ordning af vore Kreditforhold.

Om selve Finansloven, hvis endelige